

Sygn. akt III U 1026/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania I. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania I. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 11.06.2013r. nr (...)

i z dnia 11.06.2013r. nr (...)

orzeka:

oddala odwołania.

UZASADNIENIE

I. N. złożył odwołanie od dwóch decyzji ZUS z dnia 11.06.2013r., znak (...). Jedną z nich odmówiono mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a w drugiej odmówiono prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu wskazał, że jest na rencie od 1987r., stan jego zdrowia ulega pogorszeniu, nadal się leczy i potrzebuje pomocy osób trzecich.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że Lekarz orzecznik ZUS i Komisja Lekarska ZUS ustalili, że I. N. nie jest całkowicie niezdolny do pracy, ani niezdolny do samodzielnej egzystencji. Wobec powyższego zaskarżonymi decyzjami z dnia 11.06.2013r. prawidłowo odmówiono mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego i renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z akt rentowych wynika, iż I. N. (ur. (...)) ma wykształcenie średnie techniczne o kierunku technik mechanik trakcji spalinowych kolejowych, dotychczas pracował w (...) jako młodszy rzemieślnik, pomocnik maszynisty, młodszy maszynista i palacz parowozu. Od 1983r. prowadził też własny warsztat rzemieślniczy „Mechanika maszyn rolniczych”.

Na podstawie decyzji ZUS z dnia 29.05.1987r. od dnia 29.04.1987r. pobierał on rentę inwalidzką II grupy w oparciu o przepisy ustawy z dnia 18.12.1976r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz

ich rodzin (k. 13 a.r. nr (...)). Następnie od 01.01.1999r. w oparciu o w/w przepisy pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Wpłata tego świadczenia była kontynuowana do 30.06.2013r.

W dniu 06.02.2013r. ubezpieczony złożył wniosek o skierowanie na badanie lekarskie w związku z pogarszającym się stanem zdrowia i ustalenie uprawnień do dodatku pielęgnacyjnego (k. 1 dok. lek. nr (...)). Po przeprowadzeniu badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w orzeczeniu z dnia 28.02.2013r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (k. 3 dok. lek. nr (...)).

W dniu 05.03.2013r. I. N. złożył sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (dok. lek. nr (...)). Po jego rozpoznaniu Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W., po przeprowadzeniu badania i analizie dokumentacji medycznej w orzeczeniu z dnia 25.03.2013r. ustaliła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, nie jest całkowicie niezdolny do pracy oraz nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (dok. lek. nr (...)).

W związku z pełnieniem przez naczelnego lekarza ZUS nadzoru nad wykonywaniem orzekania o niezdolności do pracy przez lekarzy orzeczników, akta sprawy zostały przekazane do ponownego rozpatrzenia. Po ponownej analizie zebranej dokumentacji lekarskiej Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. w orzeczeniu z dnia 16.05.2013r. ustaliła, że I. N. jest trwale, częściowo niezdolny do pracy, nie jest całkowicie niezdolny do pracy i nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (dok. lek. nr (...)).

Wobec powyższego Oddział ZUS w P. zaskarżoną decyzją z dnia 11.06.2013r. odmówił I. N. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, jednocześnie informując ubezpieczonego, że świadczenie wypłacane będzie w wysokości przewidzianej dla osoby częściowo niezdolnej do pracy, począwszy od 01.07.2013r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 11.06.2013r. odmówiono też ubezpieczonemu prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

W ocenie Sądu odwołanie I. N. od decyzji odmawiającej mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego i od decyzji odmawiającej mu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz za niezdolną do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

Art. 13 ust. 5 tejże ustawy stanowi z kolei, iż niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

I. N. w niniejszym postępowaniu powinien być więc wykazać, iż jest całkowicie niezdolny do pracy. Ponieważ odwołujący nie ukończył jeszcze 75 roku życia (ur. (...)), dla oceny jego uprawnień do dodatku pielęgnacyjnego istotna jest też kwestia jego niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W sprawie, w której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2010r., IUK 204/09, LEX nr 577813).

Na okoliczność ustalenia, czy schorzenia występujące u odwołującego spowodowały naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokojeniu podstawowych potrzeb życiowych, tj. niezdolność do samodzielnej egzystencji, Sąd postanowieniem z dnia 22.07.2013r. dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu: pulmonologii, neurologii, kardiologii, psychologii i psychiatrii, jako właściwych ze względu na schorzenia występujące u odwołującego.

Po zbadaniu I. N. w dniu 07.09.2013r. oraz zapoznaniu się z dokumentacją lekarską dotyczącą jego stanu zdrowia biegli lekarze z zakresu: psychologii H. P., psychiatrii M. F., neurologii M. B. i kardiologii K. S. ustalili, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy i samodzielnej egzystencji. Wskazali, że z powodu schorzeń kardiologicznych, neurologicznych i psychicznych badany jest częściowo niezdolny do pracy na stałe, w celu oceny schorzenia pulmonologicznego wskazana jest zaś ocena biegłego z zakresu alergologii.

Biegli rozpoznali następujące schorzenia: stan po wszczepieniu stymulatora (...) z powodu zaburzeń przewodzenia A-V, tętniaka aorty wstępującej, nadciśnienie tętnicze, atypowe bóle twarzy po stronie prawej, chorobę zwyrodnieniową stawów i kręgosłupa oraz w wywiadzie - zaburzenia psychotyczne.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że stan układu krążenia jest zadowalający. Badaniem przedmiotowym nie stwierdzono niewydolności serca a koronografia w 2012r. nie wykazała zmian miażdżycowych w naczyniach wieńcowych. W badaniu echokardiograficznym poszerzona jest aorta wstępująca, ale nie wymaga leczenia zabiegowego. W zapisie holtera nie stwierdzono istotnych zaburzeń rytmu, nadciśnienie tętnicze jest aktualnie znormalizowane, wymaga systematycznej farmakoterapii i przestrzegania zaleceń lekarskich. Zdaniem biegłych stan układu ruchu wymaga okresowej rehabilitacji i włączenia leczenia farmakologicznego w okresie zaostrzeń. W badaniu psychiatrycznym i psychologicznym nie ma zaś istotnych odchyłeń od normy (k. 15 – 16 a.s.).

Do powyższej opinii zastrzeżenia zgłosił odwołujący. W piśmie z dnia 12.01.2014r. wskazał, że jego zdrowie pogarsza się, gdyż nie wiadomo z jakich przyczyn dochodzi do jego upadków i nawet do robienia zakupów potrzebuje pomocy. Załączył nową dokumentację medyczną i wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. M. (k. 36 – 42 a.s.).

Na rozprawie w dniu 29.01.2014r. odwołujący podał, że leczy się u kardiologa, pulmonologa, neurologa, okulisty i laryngologa, nie leczy się natomiast u psychiatry, ostatni raz był u niego w 1982r. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego kardiologa, pulmonologa, neurologa, okulisty i laryngologa. Podał też, że mieszka sam w domu jednorodzinym, prowadzi gospodarstwo domowe, a pomaga mu córka i w przypadku jego choroby robi zakupy. Odwołujący wskazał, iż samodzielnie obsługuje się – myje, gotuje, podgrzewa posiłki, robi kanapki. Natomiast córka pierze, maluje pomieszczenia i sprzęta, robi większe zakupy, przychodzi 3 razy w miesiącu.

Sąd na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. oddalił wniosek o przesłuchanie świadka A. M., ponieważ uznał, że wyjaśnienia odwołującego nie były kwestionowane przez ZUS a jednocześnie nie było podstaw aby je kwestionować. Odwołujący sam przedstawił fakty dotyczące samotnego prowadzenia gospodarstwa domowego, przygotowywania sobie posiłków i zakresu pomocy córki. Dodatkowe przesłuchanie A. M. nie było więc konieczne, bowiem miałyby ona jedynie potwierdzić to, co mówił sam odwołujący.

Mając na uwadze fakt, iż I. N. do 30.06.2013r. otrzymywał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 29.01.2014r. dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu kardiologii,

pulmonologii, neurologii, laryngologii i okulistyki celem wskazania, czy odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy oraz niezdolny do samodzielnej egzystencji, a jeśli tak, to od kiedy. W opinii biegli mieli również wskazać, czy odwołujący od 01.07.2013r. był w dalszym ciągu całkowicie niezdolny do pracy, czy też częściowo niezdolny do pracy. W przypadku wskazania częściowej niezdolności do pracy biegli mieli wskazać, na czym polega poprawa jego stanu zdrowia, skoro do 30.06.2013r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (k. 46 a.s.).

Biegli z zakresu okulistyki R. B., neurologii R. P. i laryngologii I. R. w opinii wskazali, że I. N. jest częściowo niezdolny do pracy od 01.07.2013r. na stałe, nie jest natomiast całkowicie niezdolny do pracy i niezdolny do samodzielnej egzystencji.

Po przeprowadzeniu badania lekarskiego w dniu 04.06.2014r. biegli rozpoznali u odwołującego: przewlekłe bóle głowy, zaburzenia równowagi, bóle kręgosłupa i stawów obwodowych w wywiadzie bez istotnego upośledzenia funkcji narządu ruchu, astygmatyzm nadwzroczny, przewlekłe zapalenie spojówek, skrzywienie przegrody nosa i szумы uszne w wywiadzie.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że odwołujący ma wszczepiony stymulator (...), obecnie leczy się z powodu przewlekłych bólów głowy i zaburzeń równowagi. Podnieśli, iż w badaniu neurologicznym i laryngologicznym stwierdzili chwiejną próbę R., bez oczopląsu, próby zbornościowe prawidłowe. Zdaniem biegłych niezdolną do samodzielnej egzystencji jest osoba chora psychicznie, której stan zagraża otoczeniu lub samemu choremu lub z zaawansowanymi zmianami starczymi o charakterze otępiennym lub obłożnie chora - u której stan obłożności przewiduje się na okres dłuższy niż 6 m-cy a orzekany nie spełnia w/w przesłanek. Nie ma zmian o charakterze otępiennym, nie jest także obłożnie chory. Jest pod stałą opieką kardiologa z powodu zaburzenia przewodnictwa A-V i wszczepienia stymulatora (...). Wskazali, że zgłaszane w wywiadzie ataki zasłabnięcia mogą mieć podłoże kardiologiczne oraz psychiatryczne, nie wynikają raczej z przyczyn neurologicznych.

Zdaniem biegłych nie stwierdza się też całkowitej niezdolności do pracy. W badaniu neurologicznym nie stwierdzono cech ogniskowego uszkodzenia (...). Wprawdzie zaburzenia równowagi dyskwalifikują go z pracy jako maszynistę, lecz nie powodują całkowitej niezdolności. Neurologicznie - zawroty głowy i zaburzenia równowagi mogą wynikać z zaburzeń rytmu serca - po wszczepieniu stymulatora nastąpiła w tym zakresie poprawa. Zgłaszane bóle kręgosłupa i stawów obwodowych - w ocenie neurologicznej bez istotnego zaburzenia funkcji narządu ruchu, bez cech uszkodzenia korzeniowego, bez istotnych ubytków neurologicznych. Istniejące schorzenia oczu i waga wzroku- astygmatyzm nadwzroczny nie powodują u odwołującego niezdolności do samodzielnej egzystencji i nie dyskwalifikują z wykonywania większości prac.

Reasumując biegli nie stwierdzili całkowitej niezdolności do pracy. Podnieśli, że odwołujący wymaga systematycznego leczenia farmakologicznego oraz okresowej kontroli w poradniach specjalistycznych a przeciwwskazana jest jedynie ciężka praca fizyczna (k. 64 – 66).

W sprawie opinie sporządził także biegły z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii J. P.. Po dokonaniu badania w dniu 08.08.2014r. stwierdził, że I. N. nie jest całkowicie niezdolny do pracy z przyczyn kardiologicznych.

Biegły rozpoznał u odwołującego: stan po wszczepieniu stymulatora serca (...) z powodu bloku a-v II-go stopnia w 1997r., tętniaka aorty wstępującej, nadciśnienie tętnicze zredukowane i stan hemodynamiczny II wg (...). Zdaniem biegłego choroby te wymagają oszczędzającego trybu życia, systematycznej kontroli, regularnego przyjmowania pewnych leków kardiologicznych i dają podstawę do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Ponieważ odwołujący jest bez cech niewydolności krążeniowej, ze znormalizowanym aktualnie ciśnieniem tętniczym, bez udokumentowanej upośledzonej rezerwy wieńcowej, brak jest w z związku z tym podstaw do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy z przyczyn kardiologicznych (k. 72 – 73 a.s.).

Biegła z zakresu pulmonologii A. D., po zbadaniu odwołującego w dniu 08.08.2014r., rozpoznała u niego: astmę oskrzelową dobrze kontrolowaną farmakologicznie, nadciśnienie tętnicze, stan po wszczepieniu stymulatora serca w

1997r. i tętniaka aorty wstępującej. Biegła nie stwierdziła całkowitej ani częściowej niezdolności do pracy, jej zdaniem odwołujący nie jest też niezdolny do samodzielnej egzystencji.

W uzasadnieniu wskazała, że I. N. zgłasza duszność i kaszel z odkaszczaniem wydzieliny, występujące od wielu lat. Ze względu na śladowe krwiopłucie w wywiadzie, miał wykonywaną bronchofiberoskopię w grudniu 2013r. - nie znaleziono istotnej patologii. Ze względu na zgłaszaną duszność miał wykonywane spirometrie. Przy dodatkowej próbie rozkurczowej oskrzeli, prowadzący pulmonolog rozpoznał u niego astmę oskrzelową. Zdaniem biegłej przebieg astmy jest dobrze kontrolowany farmakologicznie, bez częstych zaostrzeń wymagających pomocy doraźnej lub hospitalizacji, bez duszności nocnej. Wieloletni przebieg schorzenia nie doprowadził do zauważalnych powikłań w układzie sercowo-naczyniowym. W badaniach czynnościowych bez zaburzeń wentylacji a badanie saturacji pulsoksymetrem wykazało prawidłowe utlenowanie krwi. Z tych względów w ocenie biegłej brak jest przesłanek do uznania badanego za niezdolnego do pracy z powodu schorzenia układu oddechowego (k. 76 – 78 a.s.)

Do powyższych opinii zastrzeżenia wniósł I. N.. Wskazał, że z przewlekłymi bólami głowy, zaburzeniami równowagi, bólami kręgosłupa i stawów obwodowych, astygmatyzmem nadwzrocznym, zapaleniem spojówek, skrzywieniem przegrody nosa i szumach w uszach nie jest zdolny do samodzielnej egzystencji. Zaburzenia równowagi dyskwalifikują go natomiast do pracy jako maszynista. Zdarzają się upadki, krwiopłucie, intensywny kaszel, bóle w klatce piersiowej (k. 98 – 101 a.s.)

Na rozprawie w dniu 17.02.2015r. odwołujący wniósł o skierowanie go na badania specjalistyczne. Nadto wniósł o przesłuchanie świadków na okoliczność jego niezdolności do samodzielnej egzystencji, oświadczając, że ich nazwiska poda w terminie późniejszym.

W ocenie Sądu Okręgowego, wydane w sprawie opinie mogą stanowić podstawę orzekania a wnioski zawarte we wszystkich opiniach należało podzielić w całości. Opinie te zostały wydane po przeprowadzeniu szczegółowych badań przedmiotowych odwołującego i analizie całości jego dokumentacji medycznej oraz zostały w wyczerpujący i specjalistyczny sposób uzasadnione.

I. N. w toku postępowania wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnych biegłych oraz dowodu z zeznań świadków. Oba wnioski dowodowe zostały oddalone na podstawie art. 217 § 3 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury Sąd nie musi na wniosek ubezpieczonego dopuścić dowodu z dodatkowej opinii biegłych, jeśli uzna, że ekspertyzy, którymi dysponuje, są wystarczające do wyjaśnienia jego stanu zdrowia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.01.2012r. I UK 195/11). Wskazać też należy, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyrok SN z 4.08.1999r., I PKN 20/99, OSNAPIUS 2000, nr 15, poz. 479).

W sprawie wydano cztery opinie:

- w pierwszej opinii, wydanej po wykonaniu badań lekarskich w dniu 07.09.2013r., psycholog H. P., psychiatra M. F., neurolog M. B. i kardiolog K. S. stwierdzili częściową niezdolność do pracy. W toku badania przedmiotowego stwierdzili zaś: RR-115/80, miarową czynność serca, ok.75/min, tony serca średniogłośne, prawidłowo akcentowane, brak żylaków i obrzęków podudzi, zakres ruchów w obrębie kończyn górnych i dolnych w zakresie normy, bez zaników mięśniowych, prawidłową siłę i napięcie mięśni, prawidłowo zachowane czucie powierzchowne i głębokie, prawidłowa ruchomość kręgosłupa, prawidłową próbę R., ujemne objawy korzeniowe rozciągowe, prawidłowy chód. W badaniu psychiatrycznym stwierdzono zaś intelekt w granicach normy wiekowej, pełną orientację, nastrój i napęd prawidłowy, kontakt werbalny dobry, zborny, bez objawów wytwórczych i myśli s.

- także w drugiej, wydanej po wykonaniu badań w dniu 04.06.2014r., neurolog R. P., okulista R. B. i laryngolog I. R. stwierdzili jedynie częściową niezdolność do pracy. W toku badania przedmiotowego stwierdzili: nerwy czaszkowe bez zmian patologicznych, ujemne objawy oponowe, brak niekorzystnych objawów w zakresie ruchomości kończyn

górnym i dolnym. Biegli wskazali też na chwiejną próbę R., ból i ograniczoną ruchomość odcinka C kręgosłupa. Biegli stwierdzili też skrzywienie przegrody nosa w lewo z niewielkimi zaburzeniami drożności nosa, perforację w obu błonach bębenkowych,

- w trzeciej opinii, po dokonaniu w dniu 08.08.2014r. badań, specjalista z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii J. P. stwierdził, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy z przyczyn kardiologicznych. W toku badania przedmiotowego stwierdził: symetrycznie zachowaną ruchomość oddechową i drżenie piersiowe, nad polami płucnymi odgłos opukowy jawny, osłuchowo szmer oddechowy pęcherzykowy prawidłowy, granice serca w norm-70/min, tony średniogłosne o prawidłowej akcentacji, RR 120/70mmHg.

- w czwartej opinii pulmonolog A. D. po dokonaniu w dniu 08.08.2014r. badań lekarskich u odwołującego nie stwierdziła całkowitej ani częściowej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji z powodu schorzenia układu oddechowego. W toku badania przedmiotowego biegła stwierdziła nad polami płucnymi odgłos opukowy jawny, szmer oddechowy pęcherzykowy prawidłowy, nieliczne rżżenia drobnobańkowe u podstawy płuca lewego w linii łopatkowej.

Zdaniem Sądu w/w opinie biegłych właściwie obrazują faktyczny stan zdrowia odwołującego. Zdaniem wszystkich biegłych, odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy oraz jest zdolny do samodzielnej egzystencji. Tę ostatnią okoliczność pośrednio potwierdził sam I. N., bowiem przyznał, że samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe, przygotowuje posiłki i robi zakupy, a 3 razy w miesiącu korzysta z pomocy córki, która też pierze, maluje pomieszczenia, sprząta i robi większe zakupy.

Sąd uznał, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prawidłowe jest stwierdzenie biegłych: psycholog H. P., psychiatry M. F., neurolog M. B., kardiologa K. S. neurologa R. P., okulisty R. B. i laryngologa I. R. oraz specjalisty z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii J. P. o braku całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji oraz o istnieniu jedynie częściowej niezdolności do pracy.

Zdaniem Sądu podnoszone przez I. N. zarzuty do opinii biegłych są wynikiem subiektywnych odczuć związanych z dolegliwościami, na które cierpi. Niewątpliwie powodują one trudności w codziennym funkcjonowaniu, jednak nie powodują całkowitej niezdolności do pracy, a tym bardziej niezdolności do samodzielnej egzystencji. Odwołujący powoływał się na fakt, iż często upada (ma omdlenia). Zauważyć jednak trzeba, iż na ostatniej rozprawie przyznał, iż przyjechał do Sądu autobusem. Wprawdzie stwierdził, że przyjechał z kolegą, lecz jednocześnie przyznał, iż będzie wracał sam, gdyż kolega ten poszedł załatwiać swoje sprawy.

W kontekście w/w wyników badania zastrzeżenia odwołującego należy uznać za niezasadne. Należało natomiast podzielić wnioski i wywód opinii biegłych lekarzy sądowych i uznać, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy i samodzielnej egzystencji i z tego powodu nie przysługuje mu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, ani prawo do dodatku pielęgnacyjnego. Zdaniem Sądu sam fakt brania przez odwołującego się leków, tętniak aorty, dolegliwości bólowe i zawroty głowy wykluczają go z pełnienia funkcji motorniczego i pracy w (...), lecz nie sprawiają, że jest on całkowicie niezdolny do pracy lub wymaga stałej pomocy w codziennych czynnościach, takich jak ubranie się, mycie, czy przyrządzanie i podawanie posiłków. Nadto był on osobą prowadzącą działalność gospodarczą a w ocenie biegłych nie jest niezdolny do jej wykonywania.

Kierując się powyższymi względami na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie I. N. od obu decyzji z dnia 11.06.2013r.